

בש"פ 8233/23 - מוחמד טהה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8233/23

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

המבקש: מוחמד טהה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ירון מינטקביץ) מיום 14.11.2023 במ"ת 11296-11-23

בשם המבקש: עו"ד רמי עותמאן

החלטה

לפניי בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ירון מינטקביץ) מיום 14.11.2023 במ"ת 11296-11-23 במסגרתה נדחה ערר המבקש על החלטתו של בית משפט השלום בירושלים מיום 12.11.2023, במסגרתה הופנה המבקש לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר מעצר בעניינו, אשר יבחן את ההיתכנות של העברתו לחלופת מעצר.

לאחר שעיינתי בבקשה הגעתי למסקנה כי דינה להידחות. כידוע, רשות לערור לבית משפט זה על החלטות שנבחנו בערר על ידי בית המשפט המחוזי ("ערר בגלגול שלישי") תינתן במשורה, ורק במקרים בהם הבקשה מעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית, החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים לה (רע"א 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123, 128 (1982); בש"פ 2785/19 יאיר נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (18.4.2019)), וכן כאשר מדובר במקרים נדירים ביותר, בהם שיקולי הצדק מורים על מתן רשות ערעור (רע"פ

8192/12 עכאשה נ' מדינת ישראל, פסקאות 12-11 (20.11.2012); רע"פ 7572/12 הזייל נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (23.10.2012). כפי שציינתי לא אחת בעבר "החלטה שכל עניינה מתמצה בקביעה כי הדין בשחרור לחלופת מעצר יידחה עד לקבלת תסקיר מעצר משירות המבחן, איננה נכנסת לגדר המקרים החריגים הללו" (ראו, למשל: בש"פ 6907/20 אלסענא נ' מדינת ישראל (9.10.2020)). אעיר עם זאת, כי בשים לב לעיכובים הצפויים בהכנת תסקירי מעצר בעקבות מצב המלחמה בו אנו מצויים להוותנו, מן הראוי לגלות בימים אלה יתר נכונות לשחרר לחלופת מעצר גם ללא תסקיר מעצר, וזאת באותם מקרים המאפשרים זאת.

לאור האמור, הבקשה למתן רשות ערר נדחית.

ניתנה היום, ג' בכסלו התשפ"ד (16.11.2023).

שׁוֹפֵט
